

[Finansministeren.]

ikke vove at påstå, at jeg er kommet frem til noget endeligt resultat endnu, men jeg håber som sagt at komme det, således at lovforslaget kan fremsættes inden for en nogenlunde nær fremtid. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at på dette område trænges der til en løsning, men jeg tror også, at det ærede medlem og jeg kan være enige om, at det ikke er let at finde denne løsning. Det er i hvert fald et spørgsmål, som det høje ting har diskuteret år efter år uden at kunne finde en løsning, der har kunnet vinde blot nogenlunde almindelig anerkendelse.

Jeg skal ikke komme ind på det ærede medlem hr. Mose Hansens mange betragtninger, som jeg synes til dels faldt uden for det, vi drøfter i dag; kun føler jeg trang til at bemærke, at det ærede medlem ikke behøvede at have så ondt af de største indkomstsnydere. Der er dog næppe noget vesteuropæisk land, der beskatter de største indkomstsnydere så lempeligt, som tilfældet er her.

Når det ærede medlem gentog den sædvanlige tale om pengeforringelse og inflation, vil jeg gøre opmærksom på, at pengeforringelsen i de senere år ikke har været større end den, man f. eks. havde i de år, som sikkert de fleste har opfattet som særdeles gyldne og fredelige år, nemlig årene før 1914.

Det var naturligvis med stor tilfredshed, jeg hørte de mange bemærkninger om ligningslovforslaget, og jeg takker for de mange smukke ord, der blev sagt om det initiativ, jeg har taget ved at fremsætte forslaget nu. Jeg vil gerne tilføje, at skatteyderne jo ikke har så megen interesse i, at forslaget er fremsat, som i, at det bliver vedtaget. Når det er blevet sagt, at den tidligere fremsættelse skulle begrunde, at man nu kunne arbejde meget længe med lovforslaget, vil jeg hertil sige, at jeg synes, vi skal arbejde grundigt, men ikke for længe med det, således at vi virkelig kan nå frem dertil, at skatteyderne i den største del af året ved, efter hvilke regler deres indkomster skal lignedes.

Poul Møller: Den højtærede finansminister forsvarer sin overskudspolitik med de synspunkter og argumenter, som han har

fremført så mange gange, at det vel næppe tjener noget formål at diskutere dem for 87. gang i dag.

Jeg synes, den højtærede finansminister begår en fejl, som han nok selv er klar over, når han siger, at overskudspolitikken er blevet til, fordi vi har haft gode tider i disse år. Det er ikke helt logisk. Nu gælder det også om, så vidt jeg har forstået fra valgtiden, at gøre de gode tider bedre, og så er det et spørgsmål, om det går an at fortsætte med disse store overskud, måske især i den situation, den højtærede finansminister talte om, hvor vi har fået en nedgang i valutareserven. Går det da an, at forcere overskudspolitikken frem? Vil det ikke føre til for stor stramhed inden for erhvervslivet? Med nedgangen i valuta-reserverne sker der jo også en nedgang i den cirkulerende pengemængde, og så vil den højtærede finansminister sige, at han i stedet vil købe obligationer; men dér forekommer det mig at være en rigtigere vej, om vi i vor skattelovgivning giver adgang til sådanne opsparingsfremmende foranstaltninger, at der ikke bliver grund for den højtærede finansminister til at gå på børsen og købe obligationer for at pumpe penge ud i samfundet.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på alle de synspunkter, der kan føres i marken for og imod overskudspolitikken. Jeg har fremsat min mening og den højtærede finansminister sin, men jeg må sige, at grundlaget for en forhandling kan absolut ikke være det, at den højtærede finansminister hævder, at de 300 mill. kr. kan der ikke røres ved. I det tilfælde er der jo ikke meget at forhandle om; så kan vi altså få lov til at flytte lidt om på klodserne, hvis vi vil lege i sandkassen, men ellers er der ikke mulighed for at foretage nogen ændring i den helhedspolitik, regeringen har ført. Det må vel være den højtærede finansministers mening med at knytte sig til et bestemt tal, at dette tal er helligt, det står fast. Over for et nationalforbrug på 30 000 mill. kr. er den højtærede finansminister kommet til det resultat, at her kan der kun lempes 300 mill. kr. og hverken 50 mill. kr. mere eller mindre. Jeg forstår, at det sidste kunne den højtærede finansminister måske nok tænke sig at være med til, hvis det bliver tilbudt fra vor side, men